

Pozměňovací a jiné návrhy
k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění
pozdějších předpisů, zrušuje zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců,
a zrušují nebo mění některé další zákony
(tisk 376)

Návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán.

A. Pozměňovací návrhy obsažené v usnesení garančního výboru pro sociální politiku č. 107 z 23. schůze konané dne 15. dubna 2015 (tisk 376/3)

K části první, čl. I

1. Nové body

Před bod 1 se vkládají nové body 01 a 02, které znějí:

„01. V § 1 písm. b) se za slova „kolektivní povahy“ doplňují slova „a podporu vzájemných jednání odborových organizací a organizací zaměstnavatelů“.

02. V § 1a odstavec 2 zní:

„(2) Zásady zvláštní zákonné ochrany postavení zaměstnance, uspokojivých a bezpečných pracovních podmínek pro výkon práce, spravedlivého odměňování zaměstnance, rovného zacházení se zaměstnanci a zákazu jejich diskriminace vyjadřují hodnoty, které chrání veřejný pořádek.“.

2. K bodu 1

Bod 1 zní:

„1. V § 33 odst. 2 se slova „sdružení občanů podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁹⁾“ nahrazují slovy „spolku, odborové organizace nebo organizace zaměstnavatelů podle zvláštního právního předpisu“. Poznámka pod čarou č. 109 se zrušuje.“.

3. Nové body

Za bod 9 se vkládají nové body 9a a 9b, které znějí:

„9a. V části třinácté nadpis hlavy X zní: „OPRÁVNĚNÍ ODBOROVÝCH ORGANIZACÍ, ORGANIZACÍ ZAMĚSTNAVATELŮ, PODPORA VZÁJEMNÝCH JEDNÁNÍ ODBOROVÝCH ORGANIZACÍ A ORGANIZACÍ ZAMĚSTNAVATELŮ A KONTROLA V PRACOVNĚPRÁVNÍCH VZTAZÍCH“.

9b. Za § 320 se vkládá nový § 320a, který zní:

„§ 320a

Náklady vzniklé činností odborových organizací a organizací zaměstnavatelů podporující vzájemná jednání na celostátní nebo krajské úrovni, která se týkají důležitých zájmů pracujících, zejména hospodářských, výrobních, pracovních, mzdových, kulturních a sociálních podmínek, hradí stát na základě dohody v Radě hospodářské a sociální dohody.“.

4. Za část desátou, čl. X se vkládá nová část jedenáctá, čl. XI, která zní:

„ČÁST JEDENÁCTÁ
Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

Čl. XI

V § 28a zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 272/1996 Sb., se na konci doplňuje věta „Vláda může jako svůj poradní orgán zřídit rovněž Radu hospodářské a sociální dohody; v jejím čele stojí předseda vlády.“.

Dosavadní části jedenáctá, čl. XI a dvanáctá, čl. XII se označují jako části dvanáctá, čl. XII a třináctá, čl. XIII.

Pozměňovací návrhy přednesené ve druhém čtení dne 27. května 2015

B. Poslanec David Kasal

V části první čl. I se za bod 6 vkládají nové body 6a až 6c, které znějí:

„6a. V § 122 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Se zaměstnancem zařazeným do třinácté a vyšší platové třídy může zaměstnavatel uvedený v § 109 odst. 3 písm. c) nebo d) sjednat plat pevnou měsíční částkou, ve které budou zohledněna všechna hlediska, podle nichž jsou stanoveny jednotlivé složky platu podle tohoto zákona, na které by jinak zaměstnanci vzniklo právo, nebo které by mu mohl zaměstnavatel poskytnout (dále jen „smluvní plat“). Vedle smluvního platu zaměstnanci nepřísluší žádné složky platu. Poskytování odměn tím není dotčeno. Smlouva o smluvním platu musí být uzavřena písemně; pro obsah smlouvy se použije přiměřeně § 136.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

6b. V § 122 odst. 3 se za slovo „plat“ vkládají slova „nebo s ním sjednává smluvní plat“.

6c. V § 136 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „; tuto povinnost nemá zaměstnavatel vůči zaměstnanci, se kterým sjednal smluvní plat“.

C. Poslankyně Radka Maxová

K části první

1. K bodu 10

Bod 10 zní:

„10. V § 322 odstavec 2 zní:

„(2) Stát se podílí formou dotace na úhradě nákladů vzniklých výkonem kontroly nad bezpečností a ochranou zdraví při práci na základě dohody s odborovou organizací.“.

2. Nový bod

Za bod 23 se vkládá nový bod 23a, který zní:

„23a. Za § 365 se vkládají nové § 365a až 365e, které včetně nadpisů znějí:

Základní práva a povinnosti v zákonném pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání

§ 365a

Základní povinnosti zaměstnavatele

(1) Zaměstnavatel je povinen:

- a) dbát, aby nenastal pracovní úraz nebo nemoc z povolání, zejména nesmí porušovat povinnosti směřující k odvrácení nebo zmenšení nebezpečí, které jsou mu uloženy právními předpisy, nebo trpět porušování těchto povinností ze strany třetích osob. Pokud již škodná událost nastala, musí učinit nutná opatření k tomu, aby škoda byla co nejmenší,
- b) bez zbytečného odkladu oznámit příslušné pojišťovně provozující zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání (dále jen „pojišťovna“),
 1. každé zvýšení nebezpečí, o němž se zaměstnavatel dozvěděl a které nastalo po vzniku pojištění,
 2. že nastala škodná událost, vyjádřit se k požadované náhradě a k její výši, případně zmocnit pojišťovnu, aby za něho v této věci jednala,
 3. že v souvislosti se škodnou událostí bylo zahájeno trestní řízení proti zaměstnanci zaměstnavatele nebo třetí osobě, a informovat pojišťovnu o průběhu a výsledku řízení, a
 4. že poškozený uplatňuje právo na náhradu škody u soudu,
- c) v řízení o náhradě škody respektovat pokyny pojišťovny, zejména bez souhlasu pojišťovny se nezavazovat k náhradě promlčené pohledávky, a
- d) nepřistoupit bez souhlasu pojišťovny na uzavření soudního smíru.

(2) Poruší-li zaměstnavatel povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) a tím ztíží zjištění právního důvodu plnění, rozsahu nebo výše škody, má pojišťovna vůči němu právo na přiměřenou náhradu, zejména nákladů vyvolaných tímto porušením, nejvýše však do poloviny částek, které z důvodu pojistné události vyplatila.

(3) Nevznese-li zaměstnavatel v řízení o náhradě škody, kterou má pojišťovna uhradit, bez souhlasu pojišťovny námitku promlčení nebo zaváže-li se bez tohoto souhlasu uhradit promlčenou pohledávku, není pojišťovna povinna plnit. Pojišťovna není povinna plnit, ani když zaměstnavatel bez souhlasu pojišťovny uzavře soudní smír.

§ 365b

Právo pojišťovny na náhradu poskytnutého plnění

(1) Pojišťovna má vůči zaměstnavateli právo na náhradu až do výše poskytnutého plnění,

- a) způsobil-li zaměstnavatel nebo zaměstnanec zaměstnavatele škodu úmyslně, pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,
- b) došlo-li ze strany zaměstnavatele nebo jejího zaměstnance k zvláště závažnému porušení předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, a pokud toto porušení bylo v příčinné souvislosti

se vznikem škody, nebo

c) došlo-li ke škodě v přímé souvislosti s výkonem činnosti provozované neoprávněně.

(2) Stejně právo má pojišťovna proti zaměstnavateli, byla-li škoda způsobena zaviněným porušením pracovních povinností v pracovněprávních vztazích, avšak jen do výše, kterou může zaměstnavatel požadovat na odpovědném zaměstnanci podle tohoto zákona.

(3) Proti zaměstnavateli, který byl v době výplaty pojistného plnění v prodlení s placením pojistného, má pojišťovna právo na úhradu až do výše plnění, které vyplatila z důvodu pojistných událostí vzniklých v době, za kterou nebylo zapláceno pojistné.

§ 365c

(1) Pokud pojišťovna nahradila za zaměstnavatele škodu, přechází na ni právo zaměstnavatele na náhradu vůči tomu, kdo je povinen poškozenému takovou škodu nebo nemajetkovou újmu nahradit.

(2) Zaměstnavatel je povinen vůči jinému toto právo zabezpečit. Poruší-li zaměstnavatel tuto povinnost, je pojišťovna oprávněna požadovat na něm náhradu až do výše vyplaceného plnění.

§ 365d

Pojistné

(1) Zaměstnavatel, který zaměstnává alespoň jednoho zaměstnance, je povinen za zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání platit pojistné. Tuto skutečnost je zaměstnavatel povinen bez zbytečného odkladu písemně oznámit pojišťovně, a uvést své identifikační číslo nebo jiné označení, které je nahrazuje.

(2) Pojistné si vypočítává zaměstnavatel ze základu stanoveného shodně s postupem pro určení vyměřovacího základu pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti podle zákona upravujícího pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Základem pro výpočet pojistného je souhrn vyměřovacích základů za uplynulé kalendářní čtvrtletí všech zaměstnanců, které v tomto období zaměstnavatel zaměstnával. K výpočtu pojistného použije sazbu danou vyhláškou podle § 365 odst. 1 pro příslušnou kategorii určenou podle převažující činnosti tvořící předmět podnikání zaměstnavatele.

(3) Pojistné se platí za každé čtvrtletí kalendářního roku, ve kterém zaměstnavatel zaměstnával alespoň jednoho zaměstnance. Pojistné za I. čtvrtletí každého kalendářního roku je splatné do 31. ledna, za II. čtvrtletí do 30. dubna, za III. čtvrtletí do 31. července a za IV. čtvrtletí do 31. října. Nelze-li výpočet pojistného určit podle odstavce 2, je zaměstnavatel povinen hradit minimální pojistné ve výši 100 Kč čtvrtletně.

(4) Vznikne-li zaměstnavateli, který v předcházejícím čtvrtletí nezaměstnával žádného zaměstnance, povinnost platit pojistné na toto pojištění, zaplatí zaměstnavatel první pojistné vypočítané ze základu podle odstavce 2 stanoveného pro dané čtvrtletí, a to zpětně, nejpozději do konce prvního měsíce následujícího čtvrtletí.

(5) Pojistné platí zaměstnavatel na účet příslušné pojišťovny, přičemž u veškerých úhrad pojistného se jako variabilní symbol uvede identifikační číslo zaměstnavatele nebo jiné označení, které je nahrazuje. Číslo účtu podle věty první pojišťovna uveřejní na svých webových stránkách, v případě jeho změny je povinna každému zaměstnavateli podle odstavce 1 tuto změnu písemně oznámit.

(6) Nespotřebované pojistné se nevrací.

(7) Zaplacení pojistného za celou dobu trvání pojištění a správnost jeho výpočtu je zaměstnavatel povinen prokázat; v opačném případě se má za to, že pojistné nebylo uhrazeno.

(8) Nesplnil-li zaměstnavatel povinnosti podle odstavců 1 a 2 nebo sdělil-li pojišťovně nesprávné či neúplné údaje, je pojišťovna oprávněna požadovat od něho úhradu zvýšených nákladů vzniklých pojišťovně porušením uvedených povinností.

(9) Nebylo-li pojistné zapláceno ve výši a ve lhůtě podle odstavce 2 a 3, je zaměstnavatel

povinen platit penále, které činí 0,05 % dlužné částky za každý započatý den, ve kterém taková skutečnost trvala. Penále se poprvé platí za kalendářní den, který bezprostředně následuje po dni splatnosti pojistného, a naposledy za kalendářní den, ve kterém bylo dlužné pojistné zapláceno.

§ 365e

Upuštění od vymáhání pohledávky

Od vymáhání pohledávky uplatněné podle § 365a odst. 2, § 365b, 365c odst. 2 a § 365d odst. 8 a 9 může pojišťovna podle konkrétních okolností případu zčásti nebo zcela upustit; převyšuje-li pohledávka částku 250 000 Kč, může tak učinit pouze se souhlasem Ministerstva financí.“.

K části jedenácté

3. V části jedenácté čl. XI se doplňuje bod 14, který zní:

„14. § 8 až 12 a § 15 vyhlášky č. 125/1993 Sb., kterou se stanoví podmínky a sazby zákonného pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání, ve znění vyhlášky č. 43/1995 Sb., vyhlášky č. 98/1996 Sb., vyhlášky č. 74/2000 Sb., vyhlášky č. 487/2001 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., a zákona č. 182/2014 Sb.“.

D. Poslanec Simeon Karamazov

V části první čl. I se bod 9 doplňuje takto:

V § 265 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Zaměstnavatel není povinen nahradit zaměstnanci ani škodu, která vznikla zaměstnanci na dopravním prostředku v době, kdy jej parkoval na místě k tomu určeném v areálu zaměstnavatele. To neplatí v případě uvedeném v odstavci 2 nebo má-li zaměstnavatel nahradit škodu podle jiného zákona.“.

E. Poslanec Leoš Heger

V části první čl. I se za bod 6 vkládají nové body 6a až 6d, které znějí:

„6a. V § 122 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Se zaměstnancem zařazeným do třinácté a vyšší platové třídy u poskytovatele zdravotních služeb může zaměstnavatel sjednat plat pevnou měsíční částkou, ve které budou zohledněna všechna hlediska, podle nichž jsou stanoveny jednotlivé složky platu podle tohoto zákona, na které by jinak zaměstnanci vzniklo právo, nebo které by mu mohl zaměstnavatel poskytnout (dále jen „smluvní plat“). Vedle smluvního platu zaměstnanci nepřísluší žádné složky platu. Smluvní plat lze sjednat nejvýše ve výši sedminásobku průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti. Poskytování odměny a cílové odměny (§ 134 a 134a) není dotčeno. Smlouva o smluvním platu musí být uzavřena písemně; pro obsah smlouvy se použije přiměřeně § 136. Smluvní plat může být sjednán s nejvýše 10 % zaměstnanců v pracovním poměru u jednoho poskytovatele zdravotních služeb.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

6b. V § 122 odst. 3 se za slova „určuje plat“ vkládají slova „ , nebo s ním sjednává smluvní plat u poskytovatelů zdravotních služeb“.

6c. V § 136 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ ; tuto povinnost nemá zaměstnavatel vůči zaměstnanci, se kterým sjednal smluvní plat“.

6d. V § 136 odst. 3 a § 349 odst. 3 se slova „§ 122 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 122 odst. 3“.

F. Poslankyně Pavlína Nytrová

V části první čl. I se za bod 10 vkládá nový bod 10a, který zní:

„10a. Za § 323 se vkládá nový § 324, který zní:

„§ 324

Odborové organizace a organizace zaměstnavatelů se považují za veřejně prospěšné právnické osoby.“.

G. Poslanec Zbyněk Stanjura

Varianta 1

V části první čl. I bod 10 zní:

„10. § 322 se zrušuje.“.

Varianta 2

V části první čl. I bod 10 zní:

„10. V § 322 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.“.

V Praze 27. května 2015

Jaroslav Zavadil, v.r.
zpravodaj garančního výboru pro sociální politiku

doc. RNDr. Anna Putnová, PhD., MBA, v.r.
zpravodajka hospodářského výboru